

РЕШЕНИЕ

№ 1877

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **12121** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма] против заповед № РА50-656/07.09.2021г. на главния архитект на Столична община (СО). Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) Столична община чрез кмета на район «В.» чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като недопустима, а по същество -неоснователна. ЗС Е. Б. С. и [фирма] не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 18.10.2021г. Видно от клеймото на представеното известие за доставяне и системен бон към него, жалбата е подадена по пощата на 01.11.2021г. и следователно, в срока по чл.215, ал.4 ЗУТ. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано със заявление вх. № САГ20-ГР00-936/18.05.2020 г. на Направление „Архитектура и градоустройство” на СО, с което кметът на район „В.” предложил изменение на плана за регулация (И.) на урегулиран поземлен имот (УПИ) III-2443 „за обществено обслужване”, кв. 15, м.[жк], район „В.”. Със заповед № РА50-941/09.12.2020 г. на главния архитект на СО било

наредено служебно изработване на проект за И. в обхвата на УПИ III- 2443 „за обществено обслужване“, ПИ с идентификатор 68134.2816.2443. След съобщаване на заинтересованите лица по реда на чл. 124б, ал. 2 от ЗУТ, в законоустановения срок не постъпили възражения. С писмо вх. № САГ20-ГР00-936-[12]/04.03.2021 г. е представен за одобряване изработеният проект, съгласуван с експлоатационните дружества. Била проведена процедура по съобщаването му на заинтересованите лица на основание чл. 128, ал. 3 от ЗУТ. Видно от писмо вх. № САГ20-ГР00-936-[14]/31.05.2021 г., подробният устройствен план (ПУП), в законовия срок не са постъпили възражения.

С решение на Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) по протокол № ЕС-Г-50/03.08.2021 г., т. 2 от дневния ред (л.215-216 от делото), проектът е разгледан и приет, с предложение главният архитект на СО да издаде заповед за одобряването му. С проекта е предвиден подход към подлез, осигуряващ провеждане на пешеходния поток във връзка с предвиденото разширение на [улица]. Новопредвиденият подлез се явява с важно значение за осъществяване на пешеходното движение в територията.

Административният орган взел предвид обстоятелствата, че действащият ПУП за м.[жк]е одобрен с решение № 491 по протокол № 25/27.09.2012 г. на Столичния общински съвет (СОС) и заповед № РВР18-РА50-34/06.08.2018 г. на главния архитект на район „В.". Кадастралната карта за територията е одобрена със заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК. С проекта за И. се предвижда промяна на предназначението на УПИ III-2443 „за обществено обслужване" като се създава нов УПИ III „За озеленяване", кв. 15, м.[жк], район „В.". Основание за одобряване на проекта за И. е нормата на чл. 134, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 2 от ЗУТ, а именно възникнала общинска нужда, свързана с осигуряване на пешеходното движение на територията. Лицето (изход) към улица на новия УПИ е предвидено да се осигури по действащата улична регулация, с което е спазено изискването на чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4 от ЗУТ. По действащия Общ устройствен план (ОУП) на СО имотът - предмет на плана, попада в устройствена зона „Зона за общественообслужващи дейности и озеленяване в околградския район" (Оз2), съгласно т. 17 и зона „Тти“ по т. 25 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО), в която предвиденото предназначение на новия УПИ „за озеленяване" е допустимо. С оглед на горното е спазено изискването на чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1 от ЗУТ. Планът е изработен върху влязла в сила кадастрална карта, с което е спазена разпоредбата на чл. 115, ал. 1 и 2 от ЗУТ. При служебна проверка било установено съответствие на данните в приложения проект с наличните данни в информационната система на регулационните планове на СО. Административният орган приел и, че проектът е изработен при спазване изискванията на Наредба № 8/2001 г. на МРРБ за обема и съдържанието на устройствените планове, проектното решение е целесъобразно и отговаря на изискванията на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ. Видно от графичната част на оспорения акт (л.211), имотът с № 2443 в кв.15, който е с настоящ идентификатор 68134.2816.2043 съгласно посоченото в текста на скица № 15-777719/25.08.2020г. (л.19), се явява предмет на оспорения акт, с който предходният определен за имота УПИ III-2443 се изменя на УПИ III – за озеленяване.

В производството пред съда не бяха ангажирани доказателства за съществуването на други релевантни обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от издателя на оспорения акт. Дружеството – жалбоподател е отбелязано

за собственик на имот с идентификатор 68134.2816.2443 в скица № 15-777719/25.08.2020г., издадена от Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (л.19), както и на сградата в него (л.20). За отчуждаването на част от имота с проектен идентификатор 68134.2816.2551 е издадена заповед № СОА20-РД40-120/18.12.2020г. на кмета на СО (л.21-22). От тези писмени доказателства безпротиворечиво се установява твърдяното и от двете страни обстоятелство – че имотът, предмет на процесното И., е собственост на жалбоподателя.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание 134, ал.1, т.2 във вр. с ал.2 ЗУТ. В чл.15 на същия закон е установена общата забрана за изменение на ПУП, с оглед целта, прогласена в чл.1, ал.1 ЗУТ – устройството на територията да гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението. Ето защо, ограничително следва да се тълкуват лимитативно изброените в чл.134 ЗУТ основания за допускане на изменение. Съгласието на собствениците на засегнатите имоти е предпоставка за допускане на изменение в хипотезата на чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ, която обаче не е налице в случая и съответно, посочената разпоредба е неотнормисима към спора.

Процесното И. е допуснато в хипотезата на чл.134, ал.2 вр. ал.1, т.2 ЗУТ, които предвиждат, че влезлите в сила ПУП могат да се изменят, ако възникнат нови държавни или общински нужди за обекти - собственост на държавата, на общините или на експлоатационните дружества, или отпадне необходимостта от изграждане на такива обекти. Служебното изработване на проект за изменение на И. с процесното съдържание е наредено със заповед № РА50-941/09.12.2020г. на главния архитект на СО, приложена в преписката (л.236-239). Заповедта има за предмет проект измежду посочените в чл.124а, ал.2 ЗУТ и подлежи на съобщаване съобразно чл.124б, ал.2 ЗУТ. Видно от приложените в преписката протоколи от 15.12.2020г. и 30.12.2020г. и обявление на интернет страницата на район „В.“, заповедта е била съобщена съобразно изискванията на закона. Не се установява, нито се твърди заповед № РА50-941/09.12.2020г. на главния архитект на СО да е била оспорена и поради това следва да се приеме, че е влязла в сила. С това наличието на предпоставките за изработване на процесното И., в това число, необходимостта от подхода към подлез, осигуряващ провеждане на пешеходния поток, както е описано в заповедта, е установена с влязъл в сила административен акт. Следователно, налице са описаните в обстоятелствената част на оспорения акт факти, обосноваващи приложението на чл.134, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 ЗУТ – наличие на нова (възникнала след влизане в сила на действащия ПУП) общинска нужда за изграждане на обект – общинска собственост. В тази връзка следва да се отбележи, че посоченото основание за допускане изменение на ПУП не изисква към момента на това допускане имотите, попадащи в обхвата му, да са общинска собственост. Това е така, тъй като цитираните разпоредби уреждат възможността за изграждане на бъдещи обекти, които ще са общинска собственост. П. е елемент на техническата инфраструктура съгласно чл.64, ал.1, т.1 ЗУТ и общинска собственост по естеството си, като за него на основание чл.5б, ал.2 от Закона за общинската собственост не следва да се съставя нарочен акт. Уличното озеленяване е публична общинска собственост съгласно изричната норма на чл.61, ал.4 ЗУТ, тъй като е посочено в чл.61, ал.2 ЗУТ. Ето защо, предмет на И. са бъдещи обекти – общинска собственост, както са инициирани с предложението на кмета на район „В.“ от 12.05.2020г. (л.278). Ирелевантно е обстоятелството, дали

заповедта за отчуждаване на реална част от имота с идентификатор 68134.2816.2443, е законосъобразна, тъй като видно от съдържанието ѝ, тя е издадена за реализацията на улица съобразно ПУП, предхождащ процесния и поради това, последният няма връзка с посочената заповед за отчуждаване.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е постановена в установената форма от компетентен орган – лице, надлежно овластено с представената заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на СО. При постановяване на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разноските са дължими на СО, която е юридическо лице съгласно чл.15 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против заповед № РА50-656/07.09.2021г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: